

wtorek, 11.06.2024

Wspomnienie Św. Barnaby Apostoła

Barnaba urodził się na Cyprze w żydowskiej rodzinie z pokolenia Lewiego. Jego właściwe imię brzmiało Józef, ale Apostołowie dali mu przydomek Barnaba. Był krewnym św. Marka Ewangelisty i przyjacielem św. Pawła. Wraz z nim udał się do Antiochii, gdzie pozyskali wielką liczbę wiernych dla Chrystusa. Barnaba po raz pierwszy wprowadził św. Pawła do gminy żydowskiej. Był człowiekiem dobrym, pełnym Ducha Świętego i wiary (por. Dz 11, 24). Św. Barnaba zabrał ze sobą św. Marka i jako towarzysz św. Pawła wyruszył z nimi w pierwszą podróż misyjną na Cypr, a stamtąd do Azji Mniejszej (por. Dz 13, 1–14.27). Barnaba zamierzał wraz z Pawłem udać się w drugą podróż misyjną. Jednak wraz z Markiem powrócił na Cypr, gdzie kontynuowali dalej swoją pracę apostolską (por. Dz 15, 39). Odtąd giną wszelkie informacje o Barnabie. Według podania, miał on pozostać na Cyprze jako pierwszy biskup i pasterz tej wyspy. Miał także działać w Rzymie, Aleksandrii, Mediolanie. Około 60 r. na Cyprze, w mieście Salaminie, miał ponieść śmierć męczeńską przez ukamienowanie. Za cesarza Zenona w 488 r. miano odnaleźć relikwie św. Barnaby. Miał on na piersiach Ewangelię św. Mateusza, którą miał sam własnoręcznie dla swojego użytku przepisać. Jak wielką popularnością cieszył się w pierwotnym chrześcijaństwie św. Barnaba, świadczą liczne apokryfy: „Dzieje Barnaby”, „Ewangelia Barnaby” oraz „List Barnaby”. Kult św. Barnaby był już w czasach apostolskich tak wielki, że tylko jemu jednemu z uczniów Dzieje Apostolskie nadają zaszczytny tytuł Apostoła. W wieku XVI powstał Zakon Regularnych Kleryków św. Pawła, założony przez św. Antoniego Marię Zaccarię, od macierzystego kościoła św. Barnaby nazywany popularnie barnabitami. Barnaba jest patronem Florencji i Mediolanu, w którym według tradycji nauczał. Czczony jest także jako orędownik podczas kłótni, sporów, smutku oraz burz gradowych. Źródło: <https://www.niedziela.pl/artukul/615/Sw-Barnaba-Apostol> <https://cerkiew.pl/swieci/barnaba-i-1448>